

Emil W. Helenius. — Skrädderiäffär i engelsk stil. — Viborg.

Nya Glasmagasinet, 3 Mihaelsgatan 3 Helsingfors.

Stor Realisation. Till följd af gårdens ombyggnad och skeende Lokalombyta Realiseras lagret af Porlän och Glasvaror med 20 % rabatt såsom Kosta äkta Kristallglas, in- och utländska glas och porlän m. m.

OSCAR ALEXSIZ.

Wiborg den 10 Januari 1900.

Våra närmast förestående järnvägsbyggnader.

Såsom bekant har senaten beslutat att framlägga för snart sammanträdande ständer proposition om påbörjandet af byggnaderna utaf endast en järnvägslinje under nästa finansperiod, nämligen linjen Iisalmi—Kajana, och motiveras denna sparsamhet med att hänvisa till det ogynnsamma penningläget och den till följd därav sannolika svårigheten att kunna upptaga ett lån på drägliga villkor. För vår del kunna vi ej annat än beklaga detta senatens beslut. Vi tro nämligen att man alldeles öfverdrifver svårigheterna att erhålla lån, ty under mycket svårare förhållanden har det lyckats oss att erhålla lån på visserligen svåra men antagliga villkor. Vi erinra endast om det under nödåren under J. W. Snellmans auspici uppgjorda lånet, och då voro vi i alla fall alldeles obekanta på den internationella penningmarknaden. Man skall måhända anmärka att vår politiska ställning då var mycket mera stadgad än den nu är. Äfven denna anmärkning tro vi icke hafva så allt för stor betydelse, ty den stora allmänheten, som i sista hand blir långfärdig, har i alla fall alldeles ej så synnerligen noga reda på vår politiska ställning, och de bankirhus som upplägga detsamma bekympa sig knappt på synnerligen mycket om den samma, så länge det visar sig att vårt land är en solvent låntagare. Tvärtom tro vi att det ur synpunkter, hvilka det ej är oss tillåtet att f. n. beröra, vore särdeles lämpligt att just nu upplägga ett utländskt lån, ty hvad man talar om penningknapphet är endast ett relativt begrepp. Penningarna hafva endast för ögonblicket dragit sig ur rörelsen och ligga nu hos de rika privatmännen. Men må man endast gifva dessa herrar ett tillfälle att utan risk åter släppa ut dem på ett vinstgivande sätt, och kapitalen skola åter visa sig.

I alla händelser hålla vi för att man i och för järnvägsbyggnaden bör tillgripa utvägen af ett i hemskt lån, ty det vore liktydigt med att än ytterligare försämrade den inhemska penningställningen genom att draga det inhemska kapitalet bort från handeln och i distrikterna, då däremot ett utländskt lån vore det bästa medlet att tillföra landet ett så väl behöfligt tillskott af kapital.

Enligt vår tanke finnes det sålunda intet talande skäl för inskränkning i våra järnvägsbyggnadsplaner, men däremot mycket som talar därför.

Vi anse speciellt att det vore ett stort missgrepp att uppskjuta med byggnaden af en så viktig bana som Kemi—Rovaniemi banan. Denna bana kommer nämligen ovedersägligen att bli en af våra rentabla och på samma gång äfven i andra afseenden viktigaste banor. För att förstå detta må man endast erinra sig att Rovaniemi är en uppbyggd plats för hela Lapplanden och norra och nordöstligaste Finland, de trakter af vårt land, där missväxt är vanligast. För att i någon mån belysa detta, må här nämnas, att rågmjöl f. n. i Kemiärvägen kostar ca 50 à 60 mk pr 100 kilo. Men det är icke blott för importen denna bana är af så ofantligt betydelse utan äfven för exporten. Man må blott komma i åtgång hvilka outtömliga förråder af ved och vattenkraft Lappland har, och man måste erkänna att få delar af Finland hafva större förrådsförmåga för industriella inrättningar isynnerhet för tillverkning af pappersmassa än södra Lapplanden och nordligaste Finland. Dessutom är det mer än sannolikt att här finnes stora mineraliska rikedomar gömda, blott landet engång blir ordentligt undersökt. Det torde ju vara bekant att Kemi äldval var den första plats i Finland där man fann guld. De geologiska undersökningar, som härintills där utförts, ha dessvärre varit utan någon betydelse i praktiskt hänseende och skola väl så förblifva ända tills man vid den användar praktiska malm letare i stället för geologer med mer eller mindre grundliga teoretiska insikter men utan någon praktisk erfarenhet.

Nyheter för dagen.

— **Församlingsfrihetens begränsande.** Vid senatens plenum i går föredrogs generalguvernörens bref med ministerstatsekreterarens skrivelse af den 22 december 1899, rörande nädligt godkändt förslag om inskränkning af församlingsfriheten och nädligt befallning till senaten att inom två månader från nämnda dag föreslå sådana förändringar uti ämnet rörande lagstadganden, som äro nödiga för närmare straffbestämmelser för brott mot lagbestämmelserna i fråga.

Senaten öfverlämnade ärendet till första afdelningen af lagberedningskomitén.

— **I senaten föredrogs vidare i går t. f. ministerstatsekreterarens skrivelse rörande nädligt förordnande för generalguvernör Bobrikoff att öppna landtdagen äfven som bestämmelserna om talmännens arvoden, kostnaderna vid landtdagens öppnande och friherre Th. Bruuns utnämning till ceremonimästare därvid.**

— **Guvernör W. Späres utnämning** till senator föredrogs i går i senaten.

— **Gemensamt plenum** af senatens båda departement egde rum i går.

— **Välgörenhetsföreningarna och generalguvernören.** I anledning af generalguvernörens anhållan om särskilda uppgifter rörande välgö-

renhetsinrättningarna i Finland, har statistiska centralbyrån beslutit uppgöra formulär, hvilka komma att tillställas särskilda föreningar och myndigheter för ifyllande. Uppgifterna torde hinna sammanställas till våren.

— **Centralundskningskomitén** har i går af generalguvernören fått tillstånd att insamla medel för nödens afhjälpan. dock med villkor att endast frivilliga bidrag få komma i fråga.

— **Önskningsmål till landtdagen.** Kexholms stads landtdagsman höll i förgår möte med sina valmän, och uttalades därvid följande önskningsmål:

Att grundlagarna måtte bevaras oförkränkta; undersökning af en järnvägslinje från Kexholm till Ojajärvi eller Hiitola; röstskalan vid landtdagsmannaval sänkande till minst 10; Kexholms borgarskolas öfvertagande af staten och utvidgande till fullständig lärdomsskola; den lösa befolkningens fästande vid jorden och torpareförelägganden förbättrande; ytttrande och församlingsfrihetens värnande.

— **V. N.**

— **Tullupphörden.** Under år 1899 har till landtrakteriet härstädes levererats från Hangö tullkammare 1,552,700 mark mot 2,415,000 mark år 1898, från Ekenäs 82,500 mark mot 104,000 mark år 1898, från Helsingfors 11,820,000 mot 10,500,000 mark 1898, från Borgå 412,400 mark mot 416,700 mark 1898, från Lovisa 108,350 mark mot 123,900 mark 1898. Således en minskning för tullkammarna i alla städer i länet utom Helsingfors.

Under december månad levererades från Hangö tullkammare 60,000 mk Ekenäs 6,000, Helsingfors 640,000, Borgå 40,300 och Lovisa 7,400.

— **Tidningarna.** Generalguvernören har bifallit följande ansökningar:

af Sanomalehti osakeyhtiö Uusimaa att filos. magister A. G. L. Järnefelt finge från början af innevä. är vara tidningen Uusimaas ansvarige utgivare;

af Työväen sanomalehti Osakeyhtiö att få trycka tidningen Työmies i Helsingin työväen kirjapaino; samt

af herr Erik Lundell att den af honom i Mariehamn utgifna evangeliska veckotidningen Hemvännen från innevä. års början finge under namn af Hemvännen. Evangelisk tidskrift, utkomma endast två gånger i månaden.

— **Generalers och öfverofficers-järnvägsresor.** I afseende å den på senaten ankommande åtgärd från generalguvernören öfversändt till senaten ett exemplar af dagorden till militärväsendet för den 5 oktober angående genom ministerkomiténs den 24 juni nädligt fastställda beslut beviljad rättighet att alla afskedade och vid reserven anställda generaler och amiraler samt åt dem bland afskedade stabs- och öfverofficerare, som stå under beskydd af Alexanderkomitén för sårade eller äro Georgsridare, att färdas å järnväg med sådan förmån, att vid resa i vagn af högre klass användes biljett för lägre klass i enlighet med de i berörda dagorder

anförda regler Generalguvernören har anhållit att bli underrättad om hvad i ärendet tillgjorts.

— **Järnvägsfrågorna vid landtdagen.** Såsom förut omtalats, har senaten beslutit föreslå, att endast Idensalmi—Kajana banan måtte under nästa finansperiod beläggas med arbete.

Beträffande järnvägskomiténs förslag om byggnad af en järnväg från Seinäjoki till Kaskö och från Nyslott till Ladoga har senaten ansett, att dessa järnvägsbyggnader jämväl höra till dem, hvilka böra komma till utförande i främsta rummet, men i betraktande af den mindre gynnsamma penningmarknaden i utlandet för upptagande af ett större järnvägsnät dock ej för denna gång velat föreslå sagda banors byggnad.

Senaten har emellertid beslutit, att de uppgjorda projekten till nämnda banbyggnader och kostnadsförslagen för dem skola delgifvas ständerna, hvilka äfven äro oförhindrade att besluta till sagda banors omedelbara utförande.

Linjen från Seinäjoki till Kaskö finge en längd af 113,95 mk, inberäknadt hamnspären, med en kostnad af 10,272,000 mark för normalspår och 9,172,000 mark för 1 meters spårvidd.

Banan från Nyslott till Ladoga har föreslagits att ledas från Nyslotts stad genom Keimäki socken till Punkaharju och vidare öfver Punkasalmi och Simpele sjö till Elisenvaara station å Karelska banan samt därefter till Kronobergs handelsby invid Ladoga, och blef ve en sådan bana 98 kilom. i längd samt beräknas medföra vid normalspår en kostnad af 12,038,000 mk och med 1 meters spårvidd 10,735,000 mk.

— **Kanal mellan Keitele och Kivijärvi.** Vid allmänt möte å Åänekoski, i hvilket ett stort antal personer deltog från särskilda kommuner i mellersta Finland, uttalades enhälligt önskan om att Keitele och Kivijärvi sjöar måtte förenas genom en kanal samt beslöt uppmåna vederbörande kommuner att arbeta för saken; äfvenså beslöt anhålla hos regeringen om undersökande af en farled. För förvärfkande af önskningsmålet nedattes en bestyrelse, bestående af ingenjör Hammarén från Åänekoski, förstmästare Kajanus från Kivijärvi, häradshöfding Jaekel från Viitasari, handlanden Varviko från Karstula samt redaktör Kannainen från Jyväskylä.

— **Vintersjöfarten i Åbo.** Ångaren Oihonna anlände till Åbo trettondagen kl. 1/2 1 p. d. från Stockholm och Mariehamn, medförande 83 passagerare och något last. Under resan hade öppet vatten varit rådande endast på Ålands haf samt fläckvis på Skiftet, hvaromt hela den öfriga skärgården varit isbelagd. Någon svårighet för "Oihonna" beredde isen likväl icke, utan hann den fram i god tid för att passagerarne kunde medfölja middagståget. — Oihonna afgick åter samma dag kl. 11 e. m. och anlände kl. 8,15 f. m. i förgår till Mariehamn samt kl. 4,15 e. m. till Stockholm. Båten medförde omkring 50 klass- och 30 däckspassagerare. — Å T.

förmå henne lämna hans majestät, håller en längre historisk föreläsning för meränamda Karin om den där engelske kungen, hvilken in nog från skolåren minnes, som hade öfver ett halft dussin gemåler, men med ett visst ordningssinne alltid afträttade den förra då han tog en ny.

Fru Sandell hade en bra och historietrogen apparition samt hade tydligen föresatt sig att göra en Karin Månsdotter lika utmärkt som Raufstens andra herrskar gjorde sina roller. Men det var lögn hon det fick! Så fort hon kom in på scenen och skulle till att spela Ekelunds och Odhners och afidne Börjesons Karin, blef hon åthutad, bannad och nedskallad af lite hvar, mest af sin älskade Erik, därvid namnen "frilla" och "gatslinka" flögo i luften tätt som papperslappar vid ett riksdagsmannaval.

Jag tycker just hvad öfverbibliotekarien Snolsky, han, som skrifvit det där kuttrasjut, ni vet, om kung Erik, som säger artigheten till Karin och ger henne guldkronan "att förblekna i det gyllne hår" och är fin och anständig på allt sätt, jag tycker, som sagt, just hvad öfverbibliotekarien ska bli snopen när han får till sig biblioteksexemplaret af "Erik XIV" och där får se huru lätt förhållandet verkligen var emellan de båda älskade.

— **Fångar i utarbete.** I fångvårdsstyrelsen skall fråga ha väkts om att, möjligen redan nästa sommar, använda fångar vid kärntutkningsarbeten. Afsikten vore att för sådant arbete, såvida lämpliga arbetsplatser finnas, begagna endast sådana tukthusfångar, som under sin fångelsestid visat ett i allo oklanderligt uppförande. Särskildt skulle sådana fångar utses tillifrånvarande arbeten, hvilka om hösten vid återkomsten till fångelsestället arbetet komma att föreslås till erhållande af villkorlig frihet, hvad således denna deras arbetstid utom fångelsestället utgjorde ett sista prof för ernående af villkorlig frihet.

Beträffande arbetsplatserna torde af praktiska skäl ha uppstått fördröjan, att de böra ligga nära järnvägsstation, på högst 5 kilometers afstånd, samt att arbetet bör vara så omfattande, att det varar flere, helst 3 à 5 somrar. — Louhi.

— **Medicinalvärdet.** Provisorn Werner Grenman har anhållit, att privilegiet å tredje apoteket i Viborg, som han tillhandlat sig af apotekaren F. Schalien, måtte å honom öfverföras.

— **Röda korset.** Hennes Majestät Kejsarinnan Maria Feodorovna har den 2 innevarande januari afåtit ett nädligt reskript till ordföranden i hufvudstyrelsen för Ryska Röda korsets förening, generaladjutanten Oskar von Kraemer, där Hennes Majestät uttrycker sin djupa lifliga erkänsla till Röda korsets styrelse och lokala komitéer samt alla dem, som med sitt arbete eller gifvor deltagit i att mildra den nöd, som till följd af missväxten år 1898 härskade i nio af rikets guvernemang.

— **Bores förölyckande.** Den med ångaren Bore följande posten hade ännu i går icke bärgats. Neptunbolaget har höjt sina fordringar, i det att bolaget numera fordrat ersättning per dag oberoende af om posten af detsamma kan bärgas eller icke. Värdet af de rekommenderade och assurerade breven stiger till inemot 24,000 mark.

— **För de nödlidande i landet** insamlade pastor J. Reijonen i Wederlaks juldagarna 62 mk 15 p.

— **Packisen utanför Hangö** var i går af sydlig vind så stark att Murtaja behöfde hela dagen för att slippa ångf. "Baltic" — som kl. 7 på morgonen anländt till Hangö fyr från Lübeck — till hjälp. Först på aftonen nådde Murtaja Baltic och sent på aftonen hade Murtaja hämtat Baltic, först 4 eng. mil från fyren å Hangö till Sampo är ännu i Hfors.

— **Under taget** blef i går morse å Imatrabanan invid Linnankoski fabrik 16 årige arbetaresonen Wille Manninen. Högra benet och armen afbröts och bålen krossades så illa att gossen genast afled.

— **Vid trafteffing å Torajärvi** i Kirvus socken den 8 januari togs första priset af M. Naatis Kirvus, sto Pirkko, 4 min. 9 sek.; II priset T. Wikipartas, fr. Räisä, å sto Emil, 4 min. 26 sek.; III priset J. Ravantis, St. Andrea, sto Piiu, 4 m. 19 sek. Sisnämndas record berättigade till andra priset, men orener loppet degraderade. Täffingen å den 2 kilometer långa banan för-

anstaltades af Kirvus hästvansförening.

— **Dödsfall.** Kommercerådet J. Parviainen i Jyväskylä afled plötsligt i går af hjärtlag.

— **Tullinträderna** vid Fredrikshamn tullkammare år 1899 utgjorde 188 651 mk. 69 p.

— **Ibjälknivad** vid en dans tillställning i Romu by af Kivinebb socken blef nyårsdagen arb. Anders Toikka. Äfven en annan arb. vid namn Sakarias Willanen blef vid samma tillfälle knifvad af samma gärningsman, nämligen arb. Matts Ahltaimen, fr. Joutselkä by, men ej dödligt. A. häktades och införpassades till länsfängelsest.

— **En svårartad sjukdom** bland barn är rådande i trakten af Turpa bruk inom Walkeala socken. Sjukdomen har redan haft i par tial fall dödlig utgång. Så begrafvade en arbetare från Turpa den 7 d. 2 af sina i sjukdomen afidna barn och det 3:de barnet låg då hemma sjukt.

— **Matti Kurikka** är enligt bref från Qweensland anställd som arbetare vid ett ölbryggeri därstädes.

Från domstolarne.

— **För första resan snatteri** dömdes rådstufvurätten i går häktade arb. Johan Peltokangas att böta 100 mk eller hållas 20 dagar i fängelse.

— **För särskilda inbrotts stölder** under en längre tid i handlanden M. Grigorjeff butik vid Svartmunkogatan har polisen tagit i fångsligt förvar åkaredrängen Rudolf Kinttunen.

— **Med fångvagn** från St. P. burg hämtades i går 14 manspersoner och 1 kvinna.

Literatur o. konst.

— **Fru Maikki Järnefelts konsert.** Vår omtyckta sångerska fru Maikki Järnefelt har beredt Wiborgs alla musikvänner en glad öfverraskning genom sitt beslut att nästkommande fredag gifva en konsert härstädes. Vi äro öfvertygade att alla sångens vänner då skola stämma möte i Rådhusalen, ty en dylik njutning kommer måhända icke så alldeles snart att erbjudas.

Bores haveri.

I Svenska Dagbladet för tisdagen läses bl. a.:

En passagerare, som vi hade tillfälle samtala med, försäkrade oss, att vid grundstötningen äs ingen panik uppstod! "Båten har dubbla bottnar, vi sjunka ej" — var den lugnande reflektionen, och till motvårdande af all oro bidro äfven såväl den sakta fart fartyget hade vid kattsastrofen som i synnerhet det lugn och den säkerhet, kaptenen jämte befälet i öfrigt och besättningen lade i dagen under de kritiska ögonblicken.

uttryck åt en alltjämt stegrad förtjusning.

Under ett par timmars tid var det just ingenting, som stod stilla på teatern mer än handlingen.

Den kungliga familjen hade i förrväg skaffat sig boken, läst den hemma och visste att dess förtärdare såsom medlemmar af det regerande huset skulle bära sig mer och mindre illa åt, hvarför den utblifvit från premiären med undantag af prins Eugène. Denne skändes dock för att sitta i kungliga logen, hvarför densamma var utslädd till några värkligt bättre fruntimmer, under det prinsen för sig med uppvaktning köpt (förmodligen af något spekulativt stadsbud, som gjort i biljetthausse) platsen i en parkettloge närmare fonden.

Det hela var ytterst intressant och fängslande, uppsättningen öfverdådigt bra och trogen, dekorationerna delvis hänförande, regimen muntergill, och uppmärksamheten slappades inte ett ögonblick, allendunst alla människor väntade att någonting skulle tillruga sig.

De höga älskande gjorde årligt hvad de kunde för att blanda bort och mildra det mindre kyrkoboksmässiga i deras förhållande. Karin sa' att ofta betraktade hon kungen som sin far, och kungen sa att ibland tyckte han Karin var liksom

Majestätiskt vanvett.

(Ur Sm. P:n).

Jag är ledsen öfver att i en tid då så många reformkraft täfna om herrskapets uppmärksamhet behöfva komma med ett alldeles nytt; men det är så, att vår historien dervisning värligen måste bätras på betydligt.

Jag ska nämligen hälsa så godt ifrån hans majestät "Erik XIV", som jag var och träffade i torsdags kväll. Det var hvarken Ekelunds, Odhners eller Börjesons Erik XIV; det var Strindbergs, Molanders och Albert Ranfts, d. v. s. den äkta, riktige och ordentlige.

Vi träffades på Svenska teatern, och Erik var inte alls lik sig, som då jag presenterades för honom af min guvernent. Nu är det ju för sent att korrigera Ekelund och Börjeson; men nog borde riksarkivarien Odhner tagas vid örnen och lära att riktigt känna en så pass historisk person.

han fattades af medlidande med gamle Jakob Ekelunds och riksarkivarien Odhners uppfattning af Perssons karaktär samt, för att i någon mån stödjade den, med känsla och öfvertygelse skrek: "Du är ett as, Göran!"

Men publiken ger katten hvad både kung, riksarkivarie och Jakob Ekelund säga samt är förtjust i herr Svennberg likväl.

Kung Erik är mild och god till sin natur samt måste så smänig om träna upp sig till den för Sturemorden erforderliga grymheten genom att kasta dubbelspik, hammar, höftång och blomkrukor på Göran Persson och Karin Månsdotter ungdomsbekantning fänrik Max

Att herr Svennberg, därest han i tid ville lämna kanalfacket och bryta sig en bana som hofman, in skulle vara utan utsikter, kan man finna på den grace, hvarmed Persson knåbojande kysser blom morna i de krukor, hans högst vansinniga majestät kastar på honom, samt sedan fäster dem öfvanpå sitt af den oöfverträdande riksarkivarien nog något förtalade hjärta.

Att Stockholm äfven på den tiden hade sitt kunskapsbringande arbetareinstitut, sina Nyströmmar och Svensönar, kan man sluta därpå att fänrik Max, hvilken, med bortseende från tvänne mindre barn, önskar gifva sig med Karin, för att

Torkelsgatan N:o 4. Samma ingång som till Kansallispankki. Telefon N:o 631.

Emellertid visade sig omedelbart, att fartyget fått ganska allvarliga läckor. Både förskottet och akter-rummet började skyndsamt fyllas, och båten fick slagsida åt babord. Båtarna — sex till antalet: två isbåtar och fyra lifräddningsbåtar — sattes i sjön. De fyra första utsattes med lätthet, svårare var det att få den femte i sjön. Och när jämväl denna lyckligt kommit i väg, var det, sade vår interlokutor, ganska kusligt att vara kvar ombord å Bore. Fartyget lade allt mera öfver åt babord, och det syntes knappast möjligt att få den sista båten klar. De kvarvarande beredde sig på den yttersta utvägen: afkastade öfverpluggen och omgjordade sig med lifräddningsbälten, af hvilka riklig tillgång fanns ombord.

Men slutligen var äfven den sista båten utsatt och den sista lefvande hade lämnat den förölyskade ångaren. Rodden mot närmaste land, Saltholmen, tog en tid af 1½ till 2 timmar. Denna del af äfventyret skildras af deltagarna såsom den allra obehagligaste. Det var kallt och vått i båtarna. De vore nedlastade till relingen, man måste oafbrutet ösa dem, och när man lade handen på båtens kant, släpade den i vattnet. Efter landstigningen hade de skeppsbrutna en promenad på tre kvart timme tills de anlände till godsegaren Ridderstads egerdom Ridderholm — en del af de opåräknade nyarsgåsterna lät hr Ridderstad hämta med skjuta från landningsstället. Däri voro samtliga skeppsbrutna eniga, att värden å Ridderholm visade dem den mest storartade gästvänskap och en vänlighet samt hjälpsamhet, den de ej kunde nog berömma.

Däremot hörde vi af åtskilliga passagerare liflig förtrytelse uttala däröfver, att en båt skulle på ingående till Stockholm passerat Bore, när han stod på grundet och gaf nudsinaler. Vi ha icke haft tillfälle att anställa tillfylligsgörande undersökningar, om något sådant vid tillfället verkligen skulle ha egt rum. Men vi anse det minst sagt föga troligt att någon fartygsbefälhafvare skulle hafva hjärta och panna att utan vidare kunna passera en i yttersta nöd stadd om hjälp anropande kamrat. Särskildt osannolikt förefaller oss detta i betraktande där af, att värdet nu efter grundstötningen var det gynnammaste, och att allt så den nöd-ställes bispringande icke var förenadt med någon risk.

Omedelbart efter det de skeppsbrutna bragts i land, gick kaptenen med en del af besättningen åter ut till den grundstötta ångaren för att iaktaga allt hvad som kunde göras. Nu sändes äfven bud till Furusund, hvarifrån telegrafisk underrättelse om olyckan sändes af vensom begäran om hjälp — vid Ridderholm stängdes telefonen kl. 8, så att därifrån kunde man icke meddela sig förr än på morgonen. Äfven på förmiddagen i går gjorde kaptenen en tur ut till vraket, hvarvid bärgades passagerarnas i hytter m. m. förvarade effekter, fartygets böcker o. d. en del af restaurations värdefullare tillhörigheter o. s. v.

Emellertid blef det på förmiddagen allt mera tydligt att Borens läge var synnerligen farligt. Båten fyl-len allt mera öfver. Endast främre delen af båten stod fast på grundet, och vid 12-tiden i går gled

vattnet flöto en del fisklådor om kring och åtskilligt af passagerarnas resgods m. m. Allt det öfriga, den plöteligen ut samt sjönk. Å däribland äfven en del af den finska posten, följde med i djupet. Passagerarna fingo ej mera räddadt än hvad de, som man säger, gingo och stodo uti.

Från Stockholm hade till assistans utsändts Neptunbolagets ångare Mercur, Isbrytaren samt ångaren William Lindberg. Den förstnämde kom ut vid 3-tiden och förde passagerarna till Furusund, dit äfven Isbrytaren och William Lindberg då ingingo. Med dessa fartyg följde passagerarna samt en del af besättningen in till staden, dit William Lindberg anlände kl. 9 i går kväll.

Mer än tre timmar senare eller kl. 12,14 anlände den så otåligt väntade Isbrytaren till Skeppsbron med återstoden af passagerarna och större delen af Bore besättning. Kapten Rusko m. fl. af befälet hade emellertid stannat kvar i Furusund för att på tisdagen begiva sig ut till olycksstället och biträda vid undersökningen af den sjunkna ångarens läge. Merkur samt transportbolagets ångare Sandhamn och Advance komma nämligen i dag att därute vidtaga förberedande arbeten för att om möjligt få Bore öfvan vattnet igen eller åtminstone från den samma rädda så mycket som räddas kan.

Ett litet antal vänner till de skeppsbrutna hade, tåligt bidande, samlat på kajen, däribland varietédirektören fröken Anna Hofmann, som skulle taga emot en ny "stjärna" af tredje eller femte ordningen på Stockholmsvarieténs himmel. En viss sennora Tejero af mycket spansk härkomst. Hon var också med, och som hon kom direkt från Petersburg, var hon naturligtvis höjld i pålsvärk. Man påstod att den lilla, svartögda damen vid skeppsbrottet förlorat sina diamanter och toaletter, de senare uppgafs det, till ett värde af 52,000 kr.!

Vi hade ett samtal med "mäster", ångarens första maskinist, innan denne tillika med sina olycksbröder af besättningen begafs sig till sjömanshemmet, där de skulle taga sin bostad tillvidare. Han bekräftade passagerarnas här öfvan återgifna berättelser och tillade på vår frågan, att Bore var till fulla värdet assurerad i finska och andra bolag. Om möjligheterna att taga upp ångaren ansåg han för tidigt att ännu yttra något med bestämdhet.

Rörande möjligheterna för Borens bärgande yttrar Svenska Dagbladet för i onsdags: Under gårdagens lopp voro Neptunbolagets två båtar Mercur och Neptun sysselsatta att medels lodningar och dykareundersökningar konstatera den sjunkna ångaren Borens läge och vattnets djup å den plats, där den ligger, samt utröna möjligheten för dess upptagande. Enligt hvad vi erfarit genom telefonsamtal med kapten Rusko — som på ort och ställe följer dessa räddningsverkets förarbeten — har det vid de företagna undersökningarna befunnits, att Bore ligger kullrätt å sidan med fören på 15 och med aktern på 20 fannars djup, samt att inga oöfverstigliga hinder böra möta för den förlösta ångarens upptagande ur djupet. Om emellertid detta kommer att blifva förenadt med särskilda svårigheter, där

han, dock utan någon vidare entusiasm, ger dem sin förlåtelse, och det kunde hela parkett inte annat än gilla, förstas.

Den stolte, högmådde och prakt-ålskande Erik är åtskilligt före sin tid och kallar sig själf "teaterkung". Medelklassen är mycket fin och anser det simpelt att äta med knif. Och jag, som i min enfald gått och trott att själfva riddersmännen långt senare stucko fingrarna i det gemensamma kalopsfatet!

Om tidens höga moralitet får man ett begrepp äfven däraf att kung Erik, för att få gäster på sitt bröllop, måste gå så långt ner som till gatuslöder och osedlighets-mamseller, hvilka sitta på slottet och gästbudisera och föra ett lindrigare skoj, medan hans majestät De Wahl står i dörren och skäller på dem värre än en åkardräng.

När man nu vet att i Stockholm f. n. inte finnes så stor kanäle till hökare, åkare eller tomtjobbare, att han inte lätt kan få se hektoliter-tals med ordnar och kraschaner på sin supé, bara supén är bra, så tycker jag det nästan är synd om Erik och Karin att de inte väntade att lefva till nu.

Att kungar — låt vara lite virriga i kalafsen — kunde så ringaktas redan på femtonhundratalet hade jag, som sagt, aldrig trott, och kan knappast förlåta Anders

om torde det vara för tidigt att ännu yttra sig. Något aftal om bärgningsarbetets definitiva ingångsättande är ännu icke träffadt.

Från Stockholm telegraferas: Bärgningsångarna Neptun och Merkur voro i lördags och i går ute vid platsen, där Bore sjunkit. Det lyckades icke för dykare att få tag i några postsäckar, däremot fingo de upp fyra koffertar.

Utlandet. Kriget.

Nytt angrepp på Colenso.

London den 8 jan. Tidningarna meddela följande telegram från Frere, dateradt trettondagen: "Kl. 2 e. m. rykte Clarys division ut för att angripa Colenso. Attacken leddes försiktigt. Kl. half 6 begynte de engelska kanonerna beskjuta boers positioner mellan Fort Villier och Hlangway-höjden. En timme därpå begynte infanteriangrepp. Våra trupper nådde fram till en punkt helt nära Colenso. Marinartilleriet bombarderade energiskt boers fältvärk, men fienden besvarade icke vår eld".

Striden om Ladysmith.

London den 8 jan. En depesch från Frere uppger att boers vid Ladysmith smugit sig så nära staden att Highlanders och Manchesterregementet måste drifva dem tillbaka med bajonetten.

London den 8 jan. Buller telegraferar officiellt den 6 dennes: Kl. 1 på dagen fick jag ett meddelande från White, som afsändts kl. 11 och innehöll underrättelsen att boers fått förstärkningar söderifrån och fortsatte sitt angrepp. Kl. 12,45 signalerade White på heliograf, att fienden drifvits tillbaka, men att han, White, hade stora fiendliga massor omkring sig, särskildt söderut och väntade ny attack. Buller tillägger att solen därpå skymdes af moln, hvarför heliografering icke vidare kunde ske. Först i morgon kan han få vidare underrättelser.

Striden vid Colesberg.

Kapstaden den 6 jan. General French meddelar att läget är oförändrad. Endast Suffolkegemen-tet, af hvilket fyra kompanier under öfverste Watson företogo en

Fryxell att inte redan han skildrade de här sakerna.

Den vackra och anslående pjäsens summa och sens moral är: "Ju flera och större barn före vigseln, desto kortare smekmånad efter bröllopet". Hvad Erik beträffar, är han knappast vigd vid henne förrän han börjar att på det gräsligaste skälla ned sin älskade Karin, hvars kärlek också förefaller att vara särdeles ansad.

Genom den vidtagna, praktiska och bekväma reformen, att dramatiska viktigaste handlingar försiggå utom scenen och sedan bara i flygande fläng af någon mera talför histron berättas inne på densamma, blef premiären slut i lofvad tid, så att den förtjusta publiken slapp lös före klockan elfva; men intrycket var så maktigt, att långt fram på fredagens middag gick den genialiske De Wahl omkring och såg däraktig ut.

— Från skolan. Lära en: —

Säg mig, hvart här björnen? Kalle: — Till rofjuren. Läraren: — Och lärkan? Kalle: — Till sångfoglarna. Läraren: — Och sillen då? Kalle: — Till potatisen.

nattlig attack mot en position en mil från lägrat, har lidit förluster. Watson sårades, innan han hann ge befallning att skrida till stormning, och då följde en order att retirera — som det uppgifves från boers (?) Tre fjärdedelar af den engelska styrkan lydde, resten stannade kvar och försvarade sig hjältemodigt, men måste sträcka vapen. 70 man och 7 officerare blefvo fångar.

Hvad boers meddela från krigsskådeplatsen.

Pretoria den 4 jan. Hit anlända depescher meddela att engelsmännen tvungits att retirera från Dorecht. Striden vid Colesberg fortfarande. Vid Modderivier underhöll engelsmännen den 3 dennes en hel timmes kanonad. Fyra boers sårades. Från Colenso meddelas att engelsmännens kanoner den 4 dennes tvungit boers att söka skydd i trancheerna samt att Tugela ytterligare stigit till följd af ett störtregn.

Nya trupper till Sydafrika.

London den 8 jan. Förberedelserna för afsändandet af en ny division till Sydafrika hafva enligt Daily News afslutats.

Markis Dufferins son har vid Ladysmith svårt sårats.

Regeringen har förklarat att ytterligare fyra artilleribrigader om tre batterier hvarje skola formuleras.

Arresterade afrikanders.

Kapstaden den 6 jan. (Reuter). Några kapmilisen tillhörande personer af holländsk extraktion hafva arresterats för misstänkligt uppförande och hämtats hit.

Underrättelse har ingått att boers utrymt Ladygrey och uppföra befästningsvärk mellan Ladygrey och Barclay West.

Ett transportskepp har anländt hit med två bataljoner ombord.

Sekvestern å de tyska fartygen.

London den 7 jan. Pressassociation meddelar, att lord Salisbury haft en lång rådplägning med generaladvokaten Webster och generalprokuratorn Finlay om viktiga punkter i den internationella rätten. Detta i anledning af sekvestern å tyska ångfartyg.

Senare konfererade portugisiska sändebudet med Salisbury om samma sak.

Ångaren Herzog.

Durban den 7 jan. Tyska ostafrikanska ångfartygsbolaget tillhöriga ångaren Herzog har anhållits af en engelsk kryssare och konvojerats hit.

Läget i Afganistan.

Kalcutta den 7 jan. Regeringen har icke mottagit några som helst oroande underrättelser från Afganistan. Allt är lugnt där.

Frigifven ångare.

Hamburg den 7 jan. Enligt telegram till rederiet har ångaren General frigifvits.

tt medel mot alkoholismen.

I Paris har man gjort en upptäkt, som loftar att bli till stort gagn för mänskligheten. Man har nämligen upfunnit ett serum, som på ett effektivt sätt bekämpar alkoholismen. Upptakten har gjorts af tre män, som gjort gemensamma studier i ämnet, nämligen Broca, kirurg vid sjukhusen i Paris, Sape-lier, läkare vid lasaretten i Nanterre, och Thébaud, apotekare i Paris.

Denna upptäkt, hur otrolig den än lyder, är en officiell verklighet, enär dr Sapehier i eget och sina medarbetares namn framlagt resultatet där af inför medicinska akademien i Paris. Detta nya serum mot alkoholismen har fått namnet antiethylin.

Åtskilliga berömda forskare ha ådagalagt, att vissa, icke mikrobi-ska gifter i blodet utveckla en substans, som fått namnet stimulin. Detta stimulin utgör ett motgift till det gift, hvaraf det frambragts, och om man insprutar det jämte blodet i en annan organism, för-lämnar det denna en beständ motståndskraft mot giftets verkningar.

Det är med detta faktum som utgångspunkt, som de tre herrarna sökt och funnit ett serum mot alkoholismen. De ha isolerat alkoholstimulinet på så sätt, att de under en längre tid låtit häskor förtära alkohol, och då hästarna blifvit tillräckligt "alkoholiserade", har man tappat ur deras blod, hvaraf man sedan preparerat ett serum, som innehöll alkoholstimulin.

Sedan uppförde de smärre djur med föda, som var starkt alkoholhaltig, och ju mera de äto där af, desto glupskare blefvo de. När man då gaf dem en seruminsprutning, fingo de stark afsky för alkoholen och föredrogo att svälta ihjäl framför att förtära något där af. I öfrigt visade det sig, att serumet var fullständigt ofarligt.

Sedan gjorde man försök på sjukhusen med patienter, som ledo af fyllerisjuka eller alkoholism. Och resultaten blefvo lika tillfredsställande. Dag efter dag visade drin-karna en växande afsky för allt hvad spritdrycker hette. De bibehöllo dock sin smak för vinet samt återfingo sin matlust och sina krafter.

Ännu ha blott enstaka experiment utförts, men allt tyder på, att antiethylin är ett effektivt medel mot alkoholismen.

Om hvartannat.

— En gammal förbrytare. För någon tid sedan häktades för stöld i Vejle i Danmark en gammal man, Niels Brandt Hansen.

I onsdags morse fann fängelse-vaktmästaren honom längd i sin cell. Han hade rifvit sitt lakan i remсор och därefter med tillhjälp här af hängit sig i fönstergallret. Han var redan fullkomligt stel och kall, men fängelseläkaren lyckades genom konstlade inandningsförsök få honom återkallad till lifvet.

Niels Brandt Hansen har i tukthuset tillbringat 35 år — eller halfva sin lifstid, ty han är nu 70 år gammal.

På sextioalet häktades han en gång af polisen i Vejle. Han blef sjuk i fängelset — han fick blodstörtning. Det har emellertid sedermera visat sig, att han på konst-ladt sätt förskaffadt sig denna blodstörtning, men för tillfället tog det sig mycket naturligt ut, och han blef inlagd på sjukhuset. Några nätter senare försvann han emellertid i blotta linnet. I denna lätta kostym höll han sig — det var i april månad — i tre hela dygn gömd i Andkärs skog, innan han åter greps.

En annan gång stod han i Fredericia anklagad för stöld. — Den bestulne säger därvid till honom: "Jag kan vara glad, Niels, att du icke fann skåpet inne i alkoven, ty däri låg 800 mk. och dem hade du väl äfven tagit, om du kommit åt dem."

Niels bekräftade detta. Några dagar senare anmältes på Fredericia polistation, att nu voro äfven de 800 mark stulna, och det oaktadt både mannen, hustrun och en hund hade legat i samma rum, där stölden begåtts. Ingen människa kunde begripa, huru detta hade tillgått.

Men icke nog härmed. Hvarje natt skedde nya inbrottsstöldar, och slutligen kom man af en ren händelse under fund med, att tjuvfven icke kunde vara någon annan än Niels. Mycket riktigt — han måste slutligen erkänna, att han på kvällarne lämnade sin cell, dit han återvände på morgonen. Detta är ett af de få tillfällen då han själf aflade bekännelse — men också hade han ju skäl att vara en smula stolt öfver denna temligen enastående bedrift.

Mången erinrar sig säkert ännu den stora skandalen på 1880-talet, få fångarne och bevakningsperso-nalen på Horsens tukthus stulo som korpar. Niels var en af hufvudmännen för äfven dessa bedrifter.

— Lätt förtjändta pengar. Sonen: — Jag förtjänade tio mark i dag, pappa.

Fadern: — Det är rätt min gosse, att du inser, hur viktigt det är, att man kan reda sig utan sina föräldrars understöd. Men hur fick du pengarna?

Sonen: — Jag lånade dem af mamma.

all aktning för de välgörande damerna hade den gamle herrn svårt att stillastående finna sig vid den skynning, åkoden åstadkom i rummet. Då slutligen tålet elogs upp, måste han till på köpet för de närmaste åttio dagarna inhylla sina hästar och vagnar på annat ställe, och det var obekvämt att gå dit och därifrån. Också grålade han litet emellan på arbetarne. Han viste väl, att de endast utförde andras befallningar, och att ingenting ändrades genom hans brummande; men det skänkte honom alltid någon lättnad.

Trädgården förvandlades snart till ett eldorado för ungdomen. Kägeln, skjutått, karusell, guogor, en biljard i miniatyr, en dansbana och en flottig af små, vimpelpyrida gondoler i den betydligt förstörade dammen skulle sörja för barnens nöje, under det en tribun uppfördes för gymnastiska lekar och ekvilibristiska föreställningar jämte sång och deklamation till de äldres upbyggelse.

Bland anordningarna i öfrigt nämna vi endast, att några salustånd upstattes. Härtiginnan des Baux åtog sig försäljningen af japan-ska och kinesiska varor, fru de Tresmes ville tillfrådställa de besökandes lystnad efter konfekt och läskdrycker o. s. v. Blomständer tilldelades Lea Münche.

Det månskönligna företaget gynnades af försynen. En härlig värvel strålade 1:a maj från den djupblå himlen, och en nästan sommar-

blifvit inom de olika distrikten utbetalade för bröd, kött och stenkol, och hon förrådade stor sakkännedom angående de värksamaste medlen att motarbeta det öfverhandtagande sociala eländet.

Hittills hade årligen föranstaltats en bazar för ansäffande af nödiga belopp utöfver de reglementerade bidragen, hvilka knappast räckte till att betäcka stående utgifter hos bagare och slaktare. Baronessen föreslog nu, att man i stället för bazar — något, som redan började blifva gammalmodigt skulle anordna en stor trädgårdsfest, och väntade betydlig framgång af ett dylikt företag. På ålskvärdaste sätt erbjöd hon för ändamålet den ännu tomma vänin-gen här i palatset, under förutsättning att grefvinnan för sin del släppte till trädgården. Planen slog an, och innan hon ådagsnade sig, tog frun i huset löfte af henne att infinna sig nästa förmiddag, då de finge närmare rådgöra om saken.

Lea hade hela tiden uppmärksam lyssnat till samtalet, och endast när någon vände sig direkt till henne, sade hon sin mening, men då alltid på ett lika träffande som anspråkelöst sätt. Icke dess mindre fann fru de Tresmes den unga flickan i högsta grad osympatisk, och vid afskedet gaf hon henne en all annat än vänlig blick.

Härtiginnan däremot var förtjust. Knappt hade dörren tillätsits efter fröken Münche, förr än den gamla damen utbrast:

OTTO EKROOS' Bokhandel, Wiborg. Torkelsgatan N:o 8. Telefon N:o 867.

ULLGARN, BOAS, SIDENDUKAR,

UNDERKLÄDER,

Nellinne Borddukar, Handdukar, Servietter

allt till billiga priser

hos

G. A. AHRENBORG.

Byggnadstillbehör,
Jern- och Takplåt,
Eldfasta Tegel,
Cement.

Starckjohann & C:o, Wiborg.
Tammerfors
vilkända
Spännpapper o. Asfalt Takfilt.

Ryska Brandförsäkrings-bolaget af år 1867,

afslutar brandförsäkringar emot billiga premier och på de fördelaktigaste villkor af lös- och fast egendom, fabriker, varulager, etc samt reglerar prompt och liberalt möjligen uppstånde förluster och underkastar sig, i händelse af meningsfullt skadade, finsk domstols afgörande. Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos

K. W. LINDBERG.

Generalagent för östra Finland.
Katarinegatan N:o 38. Kronholms gård.

Prisen billiga.

Blanketter!
Ständigt lager af alla slags
Connoissemens, svenska, finska & ryska, Tullinlag, enkla & dubbla.
Förpassningar, Vexelblanketter, Hypotekkontrakt, Quittenser, Räkningar, Notor.
Jernvagns fraktsedlar, Märkrullor, Adresslappar af tyg, Tvättinnet, Västblanketter, Laster för febertemperatorkurvor m. m.
Desutom Visit & adresskort, förlöfningskort, bjudningsbrev & kort, menyer, örtulor, firmantryck o. s. v. Perfekttryck, häftning, nummering, m. m.
Georg Frankenhauser.
— Accidenstryckeri. —

Efterfråga! Ossian Rajanders Sockrade-Mat-Safter. Billiga och bekväma. Finnes hos alla välsorterade Charkuterihandlande. Lager & fabrikat i Ekenäs. Återförsäljare antage

Hos Francke & Hackmans Efterträdare, Wiborg.

Kratttoder af alla slag.
Artificiella gödningsämnen såsom
Thomasfostat, högprocentig, Kainit och Benmjöl.
Pumpar alla sorter; Rör & Rördelar, Kranar m. m. m. till billigaste priser hos
Francke & Hackmans Efterträdare.
Svartmunkegatan 11. Telefon N:o 673.

John Paischeff Helsingfors Brunsg. 12. MÖBEL

Största och bäst sorterade lager allehanda inhemska och utländska möbel, såsom salongs och matsalsmöbel, skåp, bord och stolar, alla slags vägg-, trym- och toalettspeglar, marmorlavoarer, träd- och järnsängar m. m. allt till billigaste priser hos

John Paischeff,
Helsingfors, Brunsgatan 12.

OBS! Illustrerade priscouranter sändas på begäran!

Rök

Wiborgs Tobaksfabriks
Aktiebolags

nyutkomna papyrosser

**Noblesse,
Deputation,
Lähetystö,**

tillverkade af renaste Turkiska tobak.

DIVERSE.

Kullervo

meddelar alla slag af

Olycksfallsförsäkringar.

Fördelaktigaste villkor!

Agenter: **Häkli Lallukka & C:o,**

**M. Pietinen, S. Schwindt
och Georg Sidorow.**

SVEA

försäkrar lif o. egendom billigt genom
**Conrad Oldenburg,
L. Kronholm,
J. Starckjohann.**
Försäkringsbrevet utfärdas såväl på svenska som på finska språken.

Obs! Annonser!

Annonser

som införas i

Wiborgs Nyheter

kunna efter öfverenskom-
melse äfven införas i samtliga
landets tidningar samt
alla utkommande tidningar
i Sverige, Norge, Danmark
och Ryssland.

Brandförsäkrings-Aktiebolaget

POHJOLA

försäkrar på de mest fördelaktiga villkor
fast och lös egendom i stad och på landet,
holgets agenter äro:
A. WIKLUND. M. PIETINEN. G. DEGERMAN
Rotues kontor

Häkli, Lallukka & C:o.

Wiborg.
G. Sidorow.
Kausallispankki.

DAGLISTA.

Kl. 10—1 och 5—6. „De fattigas vännar“
Magnusgatan N:o 6, telefon 36.
Kl. 3—4 e. m. Sjömanshuskontoret öppet
Kl. 10—2 p. d. Föreningsbankens kontor
öppet.
Kl. 10—2 p. d. Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—2 och 1/2—1/6 e. m. Nordiska
Aktiebankens kontor öppet.
Kl. 10—2 f. m. och 1/2—1/6 e. m. Kansallispankki öppet.
Kl. 10—1 f. m. Pastorskansliet öppet uti
Gyllens gård, Nyportgatan.
Kl. 11—1 p. d. Drätselkammaren öppen.
Kl. 10—12 f. m. Stadens Byggnadskontor
öppet.
Tullkammaren öppen från kl. 10—2 på
dagen samt för utfärlande af förpass-
ningar fr. kl. 5—6 e. m.
Tull expeditionen vid Wiborgs järnvägssta-
tion öppen 9—1 f. m., 3—6 e. m.
Passagerarkontoret öppet från kl. 10 f. m.—2 e. m.
Hamnkontoret öppet fr. 9—1 och 4—7.
Telefon 705.
Stationskontoret öppet kl. 6 f. m.—7
e. m.
Ildgodsexpeditionen öppen kl. 8 f. m.—2
e. m.—1/4—7.

Godskontoret öppet kl. 8—1 och 3—7
e. m.
Pantlånkontoret öppet fr. kl. 10—2 samt
om lördagarna dessutom kl. 6—8 för ut-
lämnande af pantgods.

Postkontorets

förrum hålles öppet: för försäljning af
frankotecken alla dagar kl. 8 f. m.—9 e. m.
Expeditionen för afgående posten: sö-
kendagar kl. 9 f. m.—7 e. m. D:o för an-
komna posten: sökendagar kl. 8 f. m.—
6 e. m. samt dessutom för utdelning af
enkel korrespondens och tidningar från
7/4—7,45 e. m. alla dagar.
Expeditionen för postsparbanksgöröml,
postförsäkrings och anvisningsrörelsen och
tidningsprenumeration: sökendagar kl. 10
f. m.—2 e. m. och 4—7 e. m.
Samtliga expeditioner hållas öppna sön-
och helgdagar kl. 6—11 f. m.
Brefbärarna utgå från kontoret: söken-
dagar kl. 8 f. m., 2 e. m. och 8 e. m. samt
sön- och helgdagar kl. 9 f. m.
Breflådorna tömmas: de i staden kl. 10,45
f. m. kl. 12,45, 5, 8 och 9,30 e. m. I Nei-
syntniemi kl. 10,45 f. m. 5 och 8 e. m.
Breflådorna utom staden tömmas af landt-
brefbärarna på deras brefbärningsturer.
Breflådorna vid postkontoret tömmas, för
utom nysnämnda tider, jämväl kort före
posternas afgång. Breflådorna vid Clou-
bergs bokhandel, Societetshuset i hörnet
af Katarine- och Alexandersgatorna i hör-
net af Torkels och Alexandersgatorna samt
vid postfilialen tömmas dessutom vid po-
sternas nedförsling till bangården.
Posterna afsändas från kontoret: till järn-
vägen kl. 5 f. m. 12,45, 2, 6 och 10,45 e. m.
till Björkö söndag, tistag, torsdag och
lördag kl. 10 f. m. Till Nuijamaa tisdag,
torsdag och lördag kl. 2 e. m. Till Säkki.
järvi tisdag, torsdag och lördag kl. 11 f. m.
Till Trängsund måndag, onsdag fredag
och lördag kl. 2 e. m.
Rekommenderade assurerade, postförsäkrings-
och paketförsäkrings, afsedda att afgå
med posten kl. 12,30 e. m. böra vara in-
lämnade sökendagar senast kl. 11,30 f. m.
de med posten kl. 2 e. m. senast kl. 1,30
e. m. de med posten kl. 6 e. m. senast
kl. 5,30 e. m. och de med posten kl. 9,30
e. m. och 4,45 f. m. innan expeditionerna
stängas om aftonen.
Postkontorsfilialen vid bangården öppn-
hålles: sökendagar kl. 10 f. m.—2,45 e.
m. och kl. 5—6,45 e. m. sön- och helgdagar
kl. 12,45—1,15 e. m. och kl. 5,15—6,45 e. m.
samt dessutom för utdelning af tidningar
hvarje dag kl. 6,45—7,15 e. m.

Tandläkare

Dr. E. Rolle 9—1 3—5. Katarinegatan 13
Cloubergs gård. Telefon 142.

Kostnadsfri vaccination
värkställes alla Torsdagar kl. 11 i vacci-
neponte i Länelasarettet.

Stadsfogdekontoret,
Museihuset, öppet kl. 1—2 på dagen.

Wiborgs Målareaffär

utför alla till yrket hörande arbeten till
moderata priser.
Alexandersgatan 13.
Telefon 725.

Ryska Brandförsäkringsbolaget
af år 1867.

afslutar brandförsäkringar emot billiga pre-
mier. Nödiga upplysningar och anmälnings-
blanketter erhållas hos

K. W. Lindberg.
Generalagent för östra Finland.
Telefon N:o 678.
Katarinegatan N:o 38, Kronholms gård.

KULLERVO

Olycksfallsförsäkrings Aktiebolag. Agenter:
Häkli, Lallukka & C:o, M. Pietinen, S.
Schwindt, och G. Sidorow.

Ivar Schröders advokatkontor, Professor
Palmergs gård, invid Papula bro. Telefon
N:o 41, öppet alla helgfria dagar kl. 10—2.

Advokater.

JANSSON & SUNDMAN
Helsingfors. Sakförareuppdrag, kredit
upplysningar, inkasseringar, öfverallt i
Finland äfven af minsta belopp.

**För Stigells Mekaniska Sten-
huggeri** emottagas beställningar & Graf-
venustetter m. m. af

A. Wiklund
i Wiborg.

Passageraretåg ankomma:

Från Pöyry: kl. 1,11 f. m., (nattkurirtåg),
1,45 e. m. (dagposttåg); 3,45 e. m. (pass-
tåg); 8,10 e. m. (pass.tåg); 10,30 e. m. (natt-
posttåg); 12,31 f. m. (pass.tåg).
Från Hfors: kl. 5,11 f. m. (nattposttåg);
6,11 f. m. (nattkurirtåg); 6,45 e. m. (dag-
posttåg).
Från Kouvola o. Willmanstrand: kl. 9,1
f. m. (pass.tåg II III kl.)
Från Wuoksenniska o. Imatra: kl. 9,35
f. m. (pass.tåg).
Från Joensuu, Wuoksenniska o. Imatra
kl. 6,45 e. m. (posttåg).
Från Sordavala, Wuoksenniska o. Imatra:
kl. 9,45 e. m. (pass.tåg).

Passageraretåg afgå:

Till S:t Pöyry: kl. 5,13 f. m. (nattposttåg);
6,31 f. m., (nattkurirtåg); 7,30 f. m. (pass.tåg);
9,50 f. m. (pass.tåg); 2,30 e. m. (pass.tåg);
7 e. m. (dagposttåg).
Till Hfors: kl. 1,45 f. m. (nattkurirtåg);
1,47 e. m. (dagposttåg); 10,15 e. m. (natt-
posttåg).
Till Kouvola o. Willmanstrand: kl. 4,30
e. m. (pass.tåg).
Till Joensuu, Imatra o. Wuoksenniska:
kl. 6,35 f. m. (posttåg).
Till Sordavala, Imatra o. Wuoksenniska:
kl. 1,30 e. m. (pass.tåg).
Till Imatra o. Wuoksenniska: kl. 8,1 e.
m. (pass.tåg).

Blandade tåg ankomma:

Från Ravelo: kl. 9,50 f. m. (III klass)
Från Hiitola: kl. 11,55 f. m.
Blandade tåg afgå:
Till Ravelo: kl. 3,45 e. m. (III klass).
Till Hiitola: kl. 4,45 e. m.

Wiborg.
Östra Finlands tryckeri, 1900.

— 22 —

„Sådana ögon har jag aldrig sett! De
tindra som stora, lysande stjärnor under de
mörka ögonbåren, och den skönaste cirkassiska
kunde afundas henne deras mandelform.“

Enligt öfverenskommelse återkom barones-
sen dagen därpå. Hon var denna gång ensam.
Grefvinnan hade tänkt sig en barnfest med
sångor, balonger, ponies, lotteri, och inträdes-
giften borde ej öfverstiga två francs. Baro-
nessen var dock af en annan åsikt.

„Jag har vist ingenting emot barnfesten i
och för sig; men den bör sättas i samband med
en för de äldre afsedd tillställning“, sade hon
lidigt. „Ni kan icke tro, hvilken dragning-
kraft ett program med namnen d'Epagnes, Baux
o. s. v. kommer att utöfva. Hvar och en skall
betrakta det som en utmärkelse att få tillträde.
Vår fest blir utan jämförelse såsöngens glans-
nummer. Alla konstnärer af rang, målare,
bildhuggare, skådespelare och författare, måste
lofta att bistå oss, och naturligtvis skall prä-
sen af alla krafter understödja företaget.“

„Men är ni så säkra på, att man går oss
till mötes öfverallt?“

„Låt mig sörja för det. Jag känner å-
skilliga personer, hvilka medvärkan i första
rummet är önskvärd, och de draga andra med
sig. Trädgården är också särdeles lämplig för
en dylik fest.“

— 23 —

„Men om det blir regn?“

„För säkerhets skull låta vi slå upp ett
stort tält på gården. Men det blir icke regn.
En aning säger mig, att vi få det vackraste
solaken, och resultatet kommer att öfverträffa
våra djärvaaste förhoppningar.“

Hennes tillförsikt gjorde intryck på gref-
vinnan, och denna godkände det ena efter det
andra af den idérika damens förslag. Sluti-
gen utsattes festen till 1:a maj.

Baronessan förstod förträffligt att intres-
sera litet hvar för saken. Vid ett extra sam-
manträde, till hvilket föreningssmedlemmar från
olika distrikt infunno sig, anmärkte hon emel-
lertid mod naiv förvåning, att flera borgerliga
än adliga personer voro tillstades. Änkla köp-
mans- och notariefruar samt gamla, ogifta frun-
timmer ur borgarståndet utgjorde största anta-
let. Hur mycket hon än höll på adelns „pre-
stige“ — en svaghet, som fru de Tresmes elakt
nog ursäktade på grund af det behag allt nytt
äger — tröstade hon sig dock med den tanken,
att en värlig härtiginnas åtminstone till nam-
net stod i spetsen för den tillämnade festen,
och att hennes vapen skulle ställa alla mindre
framstående element i skuggan.

Snart utvecklades en feberaktigt värksam-
het i Palais Martin. Stenläggningen på gården
refs upp, och långa stänger restes med flaggor
och vimplar. Midt för generalens kabinett höj-
de sig två pelare, och mellan dem anbrakte man
en jättelik sköld, af hvilken lästes i guldboks-
stäfver: „Tänk på de fattiga och sjuka!“ Med